

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pri[m]o est bonu[m] valde delectabile

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. De laude dei De deside

glie pond' opabit in nob' rē. Hec ē gān/
gusta porta z q̄ta via q̄ ducit ad vitā. de
q̄ loquit saluator. Matt. vij. di. Intrate p
angustā por. Hic est turbo p̄ quē helias. i.
vir iust' ascendit i celū. vt h̄f. iij. Re. ij. Un
Ber. ser. d̄ ramis pal. P̄ns tribulatio est
via vite/ via glie/ via ciuitat' habitaculi/
via reg. i. Hec ille. S; beu beu pauci, s; q̄
p̄ h̄c viā velint seq̄ d̄m. Un Bern. sup
Lan. q̄ pauci sūt o bone iesu q̄ post te ire
velint: cū tñ ad te puenire nemo ē q̄ nolit.
scientib' amct' qm̄ delectatōes i dextera
tua vsq; i finē. Iō volūt oēs te frui at non
ita imitari. cōregnare cupiūt s; nō cōpati:
nō curāt q̄rere quē desiderāt iuentre: cupiē
tes p̄seq; s; nō seq̄. Hec ille. Et dicit' ignur
p̄z qm̄ m̄to mag' de tribulatiōib' ḡau/
dendū ē q̄ dolendū sūt em̄ signū diuine ac/
ceptatiōis. Tob. xij. Quia acceptus eras
deo necesse fuit q̄ tentatio probaret te. Et
Judith. vij. Oēs q̄r̄t placuerūt deo per
multas tribulatiōes transferūt fideles. Et
ij. Tim. iij. Oēs q̄ pie volūt viuere i chō
iesu p̄secutiōne patiunt'. Aug. Ne timeas
flagellari s; exheredari. Desperat' egr' cō
sueuerūt medici dare q̄qd̄ perit et ea ne/
gant eis d̄ q̄ salute sperāt. Hec ille. Ap/
parer itaq; q̄ necessaria q̄q; fructuosa sūt
vite p̄nt' tribulatio p̄ quā fit amicorū dei
castigatiōz p̄batio. Sūt igit' deo agende
grē p̄ bñficio amorose castigatiōis.

Tertiu' p̄ncipale qd̄ nos ad laudem
dei z gratiōez excitare debet ē
ip̄' diuine laudis z gratiōis de/
sideranda bonitas. Est em̄ diuina laudatio
z gratiō bonū excellentissimū s; triplice
rone bonū.

Primo est bonū valde delectabile
Secundo est bonū valde honorabile
Tertio est bonū valde vtile.

Siquippe aullio diuine bonum in hec
tria mēbra.

Primo ē bonum valde dele
ctabile. Ps. Deo nro sit iocūda decoraqz
laudatio. Aug. de doc. ch̄i. Cū d̄ deo nō
bil digne dici possit: admittit tñ hūane vo
cis obsequiū z p̄bis nris in laude sua nos
gaudere voluit. Hec ille. Per oppositū at
ingratiō turpissimū ē vit. Un ingratiō
sūis ē. mar' qd̄ q̄tidie recipit aq̄s dulces:

nūq; t̄mp̄ h̄ dulce aut potabile inuenitur,
Ite sūis ē voragintō q̄ p̄rinpe attrahunt
aq̄s z attrahās nūq; reddūt. Bern. de v̄/
ligēdo deo. Supbia ē z delictū maximū
vū d̄at' tāq; inat' z i accept' bñficioz glō
riā vsurpare. Hec ille. Ingratiōz peiores
sūt z irratiōabiliores bestijs. Est. j. Filios
enutriti z exaltati: ip̄i at' spreuerūt me. Hec
quit: Coguit bos possessore suū z asin' p̄
sepe d̄ni sui: isrl' aut me nō cognouit.

Secundo ē bonū valde hono
rabile. Tob. iij. Opa dei reuelare z ostēre
honorificū ē. Un āgeliz sc̄i assitit laudā
tibus deū. Ps. P̄ueniet p̄ncipes iuncti
psallētib'. Un narrat cesari' q̄ i saronia in
qdā monasterio monialiū puella qdā cū i
magna solēntate p̄missa fuisset ire ad ma
tutinas: magistra ip̄' timens d̄ debilitare
sua iussit eā an Te deū: recedere ad dormi
torū. Illa iuste recedēs: voluit extra cho
rū residuū pauidire. Cūq; in: boar' fuisset
hymn' Te deū laudam': vidit celos ape
riri z chor' soroz in celū subleuari. Cūq;
v̄tū fuisset ad locū illū: tibi oēs āgeliz: v̄
dit vniuersos ordines angeloz z singlos
angelos demissis capitib': flexis genib':
manib' extēsis deū adorare simul q; cū can
tantib' cantare Sanct' sc̄tus sc̄tus zc. Si
milis fecerūt apli ibi Te gl̄iosus zc. Et p̄
phete ibi Te p̄phetaz zc. Et martyres ibi
Te martyrz zc. Postmodū etiā p̄fessorēz
p̄gines sile fecerūt. Cū aut vltim' p̄sus.
In te d̄ne speraui zc. diceret: chor' soroz
ad terrā descendit z celū se clausit. Hec
Lecari'. P̄z itaq; qm̄ honorabilissimū op' ē
laudare deū. Nā h̄ est op' angeloz z sc̄o
rū in cel' vt sup̄ dixim'. Per oppositū at' in
gratiō malū ē i honestissimū z vitupabi
le multū. Un Judic. ij. Impropere ait an
gel' d̄ni filijs isrl' bñficia d̄i: z increpauit eos
q̄ d̄m reliq̄sere. Ite. ij. Para. xxv. Quis
est p̄ph̄a d̄ni ad increpādū amāiā regē iuda
de ingratiōe sua. q̄ diuio fret' auxilio v̄o
cerat idumeos z filios seir: z tñ deos eorū
rum auferēs adorauit. Item Hartb. ij.
Increpauit dominus ingratiōem ad
uitatum quib' p̄dicauerat et miracula fec
erat di. Te tibi corozaim ve tibi bechsal
da: qm̄ si i tyro z sidone zc. Est at' notādū
fm̄ tho. ij. q. cvj. q̄ i q̄libz pctō inuenit ma